17. Lied van de achtste Olifant

Bertolt Brecht — Paul Dessau

♩ = 72

Ze - ven o-li - fan-ten be - zat on-ze baas en dan had hij nog een acht-ste. Ze-ven wa-ren wild en de acht-ste was tam. En de acht-ste be - waak - te al de an-de-ren. Graaf snel-ler ! Graaf snel-ler ! Het bos van on-ze heer moet vóór de nacht ont - gon-nen zijn en sche-mer daalt al neer.

Ze - ven o-li - fan-ten rooi - den het bos en de baas reed hoog op de acht-ste. Heel de dag, num-mer acht stond lui-e-rend op wacht en keek toe wat de an - de-ren vol - brach-ten. Graaf snel-ler ! Graaf snel-ler ! Het bos van on-ze heer moet vóór de nacht ont - gon-nen zijn en sche-mer daalt al neer.

Ze - ven o-li - fan-ten wil - den niet meer, wa-ren 't beu om bo - men te sle - pen. En de baas was ner - veus, op de ze-ven was hij kwaad. En gaf een schep rijst aan de acht-ste. Wat moet dat ?! Wat moet dat ?! Het bos van on-ze heer moet vóór de nacht ont - gon-nen zijn en sche-mer daalt al neer.

Ze - ven o-li - fan-ten had - den geen tand. Tan-den had al - leen nog de acht-ste. Dus num-mer acht was sterk sloeg de ze - ven aan het werk. En de baas stond er - bij en lach-te. Graaf snel-ler ! Graaf snel-ler ! Het bos van on - ze heer moet vóór de nacht ont - gon-nen zijn en sche-mer daalt al neer.